

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1-ső szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a. könyvnyomdában
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor tér-
fogata . . . . . 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás
után . . . . . 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor . . . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Visszhang a visszatekintésre!

Lukács Géza, mint a „Gömör-Kishont“ cz. lap felelős szerkesztője, e minőségében visszatekintvén két évi működésére, konstatálja, hogy sokan a megyei kiválóságok, tekintélyek és szereplők közül maguk s helyesebben tolluk közreműködését ígérték, de az ígértet soha sem realizálódott!

Ebben tagadhatatlanul szomorú valóságot vett tudomásul a nagyközönség, a mely a helyi sajtó jelentőségéről tisztában van, annak komoly hivatását elismeri, de a munkabéli támogatást a legmostoháiban adja meg.

Egy-egy kis csapat csoportosul rendszerint a lap körül és végez nem egyszer — rendes élethivatásának kötelessége mellett — súlyos munkát, midőn a napi eseményeket és a közélet törekvéseit, irányait, küzdelmeit regisztrálja és kritizálja.

Egy időben egészen Rimaszombat város tollforgató embereiből került ki az elszánt csoport, ez intézte a sajtó ügyét, lehet, hogy sokszor egyoldalú irányért, de tényleg a vármegyei körök idegességét is felidézte e körülmény, nem tapasztalván a vármegyei események és irányok kellő méltatását.

Nem csekély küzdelem indult meg erre, a vármegyei körök részére is kellő befolyást szerezni a sajtó ügyére, s a küzdelem azzal végződött, hogy e helyi lap körül oly csoport alakult, a melyben a vármegyei érdekek komoly és hathatós védelmet találtak. Ennek az iránynak a kifejezése lett, hogy a közbizalom egyenest a vármegye főjegyzője felé irányult, hogy vegye kezébe a megyei sajtó vezetését.

Mindenki azt hihette, hogy a megyei körök látva azt, hogy a megyei élet és megyei irányzatok mily hathatós felkarolásban részesülnek, serény igyekezetet fognak kifejteni, hogy tollforgató egyeneiket a helyi sajtó porondjára kiállítsák!

E helyett mit látunk?! Azt, hogy az érdeklődés a megyei közlöny iránt napról-napra kisebb

lett, és bár a „Gömör-Kishont“ a lap czimébe — megyei befolyásra — felvette a vármegyei közlöny distinctiót, mégis a megyei körök nem fejtettek ki semmi igyekezetet a lap szellemi színvonalának emelésére.

Ebben szomorú közéleti tanulság rejlik, sőt félni lehet, hogy a lap e tanulságok kapcsán a megyei irányzatok befolyása alól teljesen ki fog kerülni és a megelőző években kifejtett nagy küzdelmek már-már elért gyümölcsei mint rothadt termények fognak lehullani az enyészet posványába!

A megyei élet pedig a nyilvánosság egy oly tényezője, a mely életét, lelkét veszíti egy vele kapcsolatba helyezett lap nélkül, mert a hivatalos értesítő csak nem elégítheti ki ama szellemi igényeket, a melyek a megyei közélet során feltámadnak?!

Tagadhatatlan az, hogy az a szellemi küzdelem, a mely egy lap működése kapcsán feltámad, él és életének minél nagyobb arányokat igényel, nem egyszer szigorú, sőt éles kritikát is használ, — de egy lap nem merülhet el az események keztyűs kézzel való szürke regisztrálásába; a küzdelem, a harc, a kritika ne támassza fel az idegeskedés és személyeskedés veszélyeit, hanem indítson komoly ellenáradatra, hogy az irányok egymással szellemi fegyverekkel a hírlap hasábjain nemes hévvel megütközvén, a közélet szellemének felrészítése mellett hozzák diadalra a *törvényt, jog és igazság eszméit!*

Ez a szellemi küzdelem méltán esábitthat tette mindenkit, ki a tollforgatáshoz csak egy keveset is ért, és alig hihető, ha a közélet férfiai a közélet jelentőségének kezdetét, a nyilvánosságot helyesen felfogják, be ne lássák, hogy a nyilvánosság nemcsak abból áll, hogy a lap a közélet szereplőiről és azon eseményekről, a melyekben azok megfordulnak, dicsőhimnusokat zengjen, vagy pusztán regisztráljon, hanem kritizáljon is, és ezzel magukat a közszereplőket hírlapi cikkek közzétételére, az események hírlapi megvitatására serkentse.

Ezzel egy vidéki hírlap is eléri azon teret,

a melyen mozogva, hivatásának megfelelően, és nem lesz kénytelen tárgy hiányában évente tíz vezércikket kiadni a városi kövezet rosszaságáról, vagy oly távoli, az egész emberiséget érdeklő nagy dolgokról zengeni, a melyek ép azért nem találnak visszhangra, mert nagyon is távol esnek, a világ- és országos sajtó körébe esvén ily dolgok megvitatása.

Mint a megyei publicistika egy régi tagja, riadót kívántam fujni e kipróbált lap jövője érdekében, mert e jövő létjogosultságát a becsületes mult megpecsételte.

Kívánom, hogy szavaim minél szélesebb körben találjanak visszhangra és a megyei publicistika általuk új erőt nyerjen.

Egy megyei publicista.

Iparfejlesztési tervek és vázlatok.

Magyarország iparának s különösen a technikai és művészi iparágak szakszerű fejlesztése érdekében, a magas kormány ügyelmes körültekintéssel és a gyakorlatban igen jól bevált messzemenő intézkedések által főleg a 30-es évektől kezdve évről-évre rendkívül sokat áldozott.

Figyelembe vette egyes vidékek lakosságának ősidőktől fogva ismeretes iparúzó hajlamát, a jelen ipari tevékenységét; megvizsgálta azon feltételeket, melyek a mesterségük jövedelmező folytatását elősegítik: így a feldolgozandó anyag árát, illetve az anyag olcsó beszerzési forrását, a fogyasztó közönség igényeit; annak ipari cikkekben való leggyakoribb szükségleteit stb. és mindezeket kellőleg méltatva — országsszerte — az illető vidék ipari viszonyainak leginkább megfelelő szakiskolákat állított föl. Így aránylag rövid idő alatt 14 állami szakiskola létesült, úgy hogy ma már egész szervezettel állunk szemben, mely a kereskedelemügyi miniszterium főhatósága alá van rendelve és vezérszálai — mintegy középpontban — az országos iparoktatási főigazgatóságánál futnak össze.

Ipariskoláink ugyan szép tárgyakat mutattak be a milleniumi kiállításon; iparoktatásunk képviselve volt a brüsszeli kiállításon, hol a belga kormány teljes elismerését érdemelte ki, és mint az eddigelő tett nagy előmunkálatokból világosan következtethető jelentékeny számú ipari készítménnyel szándékozik részt venni a jövő évi kiállításon Párisban.

Ha így haladunk, rövid idő múlva nemesak az

Én! Szapolyay János, Magyarország néhai királya, ki sem Istent, sem embert nem ismertem magam felett kevélységemben, most székeket tologatok, asztalokat emelgetek — parancsszóra — jómódu pékek és hentesek szeanszain, mint valami rabszolgá!

Es ha még csak ennyi volna! De feltesznek boldondabb boldondabb kérdéseket és nekem azokra felelnem kell ha akarok, ha nem.

Igaz ugyan, hogy tetszésem szerint mondhatok gorombaságot vagy udvariasságot, sőt beszélhetek egész ismeretlen, soha nem létezett nyelven is (a mit néha keserűségemben meg is teszek), de azért mégis nagyon restellem a dolgot.

A minap is összeül egy szellemkinzó társaság és nyilatkozásra szólítják föl a jelenlevő szellemet

Én voltam jelen, hát nyilatkoznom kellett.

— Jó szellem, mondd meg nevedet! — sóhajtott lágy, kéré hangon egy tisztas koru, de festett haju hölgy.
— János a nevem, — felelém. (Vezetéknevemet nem szívesen árulom el szeanszokon.)

— Kedves János! mondd meg, de igazán! mikor megyek férjhez?

— Nyolcz év múlva, — felelém, azt híven, hogy ezzel örömet szerzek neki; hát a helyett, hogy megörült volna, elkapta a kezét az asztalkáról és sértődötten félreült, míg a többiek minden tudományukat összeszedték, hogy valamit kieszeljenek, amin okuk legyen nevetni, mert a jókedv nagyon előfogta őket. Végre egy társaság-beli kis önkéntes azzal fordult a többihez:

— Láttatok mekkorát esett ma Sipők Feri a jégen?

Ezen nevettek aztán egy ideig.

Ezalatt egy jól táplált, természetes hölgynek az jutott eszébe, hogy tölem kérde meg, vajjon kihuzzák-e az osztálysorsjegyet?

— Mi lehet az az osztálysorsjegy? — tünődtem, — az én koromban nem voltak osztálysorsjegyek, abban az időben csak kötelet, vagy árkot vagy valony kerítést huztak, esetleg a csizmát felhuzzták és a szalonnát nyársra huz-

TÁRCSA.**Gondolatok a temetőn . . .**

Nem én nekem való világ ez.
Nem én nekem való világ.
A föld, mely egyre virul, hervad.
Keblen haraszt, pázsit, virág.

Ma: koszorút fon homlokára,
Dalos tavasz fuvalmiban
Fényében megfűrésztve; holnap:
Sápadt, beteg, bús, oda van.

Koszoruját az ősz letépi.
Szellő szárnyon szálló pihe
Kebled ezer halott szülöttjét
Fehér szinnel temeti be.

Virág elhervad, liget elvész.
Lassan, lassan kihül, kihál.
Vidor zaja némul, elnémul.
Magányát nem ébreszti dal.

Nem én nekem való világ ez.
Az ébredő, haló berek.
Pázsit, haraszt; s kik rajta járnak
Idegenek az emberek.

Bánt engem a gyakran csáló fény,
Sugárral mi szerte foly.
Bánt a világ s emberek arcán
Az arcátlan hazug mosoly.

Bánt a koldus rongyfedte rongya.
Átokra kelt, imádkozom
Láttán; lelkem lángokra lobban
A biboros rablón, gazon.

Vágnám a mazt boldoggá tenni.
Enyhíteni bús, nehéz sorát.
Szeretném ennek összetépni
S arczába vágni bitorát.

Kint ülök a temető dombján.
Lengő aranyfátyolt terít
Rám az alkony, lelkemhez bús árny,
A bánat árnya közelit.

Fájó, borús érzés ragad meg.
Holott kihajt az a tető.
Kakuk füve, zöld mezejével
Ah! úgy maraszt a temető!

Pihenni zöld pázsitja hantján.
Elém, fölém, mig est borul.
Az élet százezer alakja,
Fény-árny alakja jó, tulul.

Amaz, még százszor fényesebben,
Sugár ruhát öltözve fel.
Émez: sötét köntöse, lelkén
Még feketébb foltot visel.

Merengve, elmerengve kérdelem:
— Ülvén az est borulatán —
Mikor, ha jó egy szebb, dicsőbb kor?
Ez átkos, e csáló után?

Ha lesz a jök- s a gonoszoknak
Jutalma, büntetése? ha?!
Vért forraló hang ad lelkembe
Választ: soha! soha! soha!

Borsody Béla.

Egy kopogó szellem panasza.

Ist-nem, Istenem! de nagyok lehetnek az én vétkeim, hogy ily keményen büntetsz!

európai nagyhatalmak, hanem a rólunk csak rossz hírt terjesztő osztrák szomszédaink és az erdélyi szász honfitársaink is kénytelenek lesznek belátni, miszerint e téren is túl vagyunk a kezdet nehézségein.

Van már e szakiskolák elhelyezését feltűntető iparoktatási térképünk is, a melyen könnyebb áttekintés végett és egyszerűség kedvéért, az iskolák nevei a jelmagyarazatban látható módon: néhány vonással a helység mellé rázolt fogaskerék (gépszet), gyalu (faipar), keresztbe állá két kalapács (vasipar) stb. által jelezvük.

A ki ezt a térképet megszemléli, bizonyos jól eső érzellemmel kénytelen belátni azt a gondos tervszerűséget, melylyel a magyar iparoktatás eszméje immár tettet öltött és örömmel észlelheti az egészséges szervezet folytonos továbbfejlődését, erősödését.

Bár e szakiskolák tekintetében a legparányibb rész-rehabilitáció nélkül mondanánk, hogy Gömörmege egyelőre még kissé meg van rövidítve a Szepességhez képest, de e vizsás állapotot a tervezett vasuti összeköttetés remélhetőleg nemsokára egészen megváltoztatja és kedvezőbbé teszi, minek reményében az iglói állfa- és építőipari szakiskola október 1-én végbemenő megnyitására szepesi szomszédainknak csak szívjből gratulálhatunk.

Távol vagyunk azon gondolattól, hogy egy résznek hiányossága miatt, az egész szervezethez helytelenségére következtetnénk, mert általában véve a magyar iparoktatás nagy tervének kivitele teljesen sikerült és csak rajtunk mulik, miképen akarjuk ezt a további szükséghez mérten bővíteni, merre gondoljuk nélkülözhetlennek a legközelebbi kiterjesztését.

Ott azután természetesen anyagi áldozatoktól sem szabad visszariadnunk.

*

Nálunk az ipar tervszerű fejlesztéséhez még más mód is kínálkozik, melyet a következőkben szeretnénk vázlatosan megemlíteni.

Megyénk területén sok helyen vannak érdekes fém- és vasipari tárgyak, ugyint: mult századbeli vagy még régebb eredetű templomi gyertyatartók, kovácsolt vasrácsok, régi fegyverek, zárak, ajtókilincsek, butorvasalatok, lakatok, az ipar-céhzrendszer idejéből származó műdarabok, pecsétnyomok, czégtételek, szerszámok s több efféle régiségek, melyek közül nem egy bir történelmi jelentőséggel és műipari becsesél.

Ezek mint ilyen elavult, a mai igényeknek már meg nem felelő tárgyak, többnyire nem használatnak s legfeljebb az elődeink iránti kegyeletből, vagy csupán érdekességük miatt tartattak meg emlékül és vajmi csekély gondozásban részesültek. Így nem esoda, ha rajtok az idő kiméletlen pusztító fogának erős nyomai olyan nagyon meglátszanak s a rájuk alkalmazott egyszerű díszítéseket vastag porréteg borítja. A kezdetleges, de mindamellet elég izléses rajzok körvonalai helyenként alig vehetők ki; sőt ezen tárgyak némelyikét a rozsdá egészen átmarta, egyes részei letöredeztek, úgy hogy mostani csonka alakjuk után következtetve egykori rendeltetésük is nehezen ismerhető föl, annál kevésbé ítéhető meg teljes bizonyossággal eredeti főalakjuk s megközelítő értékük. Ez csak szorgalmas történelmi buvárkodás és némi régészeti szakismeret alapján lehetséges.

Szedjük elő e porlepte tárgyakat, ne engedjük őket végleg elpusztulni, hanem vegyük a megérdemelt gondozás alá és állítsunk össze belőlük ipari gyűjteményt, valóságos ipar-muzeumot.

Nem szabad azonban — magunkat hiu ábrándnak átengedve — mindjárt a muzeum számára emelendő díszes palotáról álmodoznunk, hanem meg kellene elégednünk egyelőre kedvezményes föltételek mellett kibérelt egyszerű szobával, vagy ha esetleg a magyar ipar támogatását szíven viselő uri ember akadna, a ki e czélből alkalmas helyiséget ingyen bocsátana rendelkezésre, ezt a szíves ajánlatot is köszönettel kell fogadnunk.

Sőt be kellene értnünk azzal is, ha e tárgyak egyidőre még a lehelyükön maradnának és ott kellőképen megóvatnának. Eredeti lehelyükön, jó kézbe kerülve, mindaddig gondoztatnának, míg a létesítendő gyűjtemény helyére és nevére (pl. Gömöri iparmuzeum) vonatkozólag közelebbi közös megállapodás történik.

ták. Az is előfordult, hogy valakit deresre huztak. De kihuzni valamit?! .. ha csak nem a boros flakó dugóját —

Azon hitben, hogy az osztálysorsjáték is valami árokféle, mert hisz — osztály, a legkomolyabban azt feleltem: három ölnyre. (A nyolezat nem mertem még egyszer kimondani.)

Ezt a társaság úgy értelmezte, hogy a harmadik huzásra és roppant meg voltak elégedve.

Én pedig még most sem értem, miért huznak egy osztály miatt háromszor sorsjegyet.

— Jó szellem, figyelj reám! — szólt a hölgy után egy erősen hajlott orru uri ember, — nevem Silberkranzl, de szeretném Szapolyairra változtatni, mit gondolsz, tegyem?

Huh! mekkorát ugrottam dühömben! Szerencsém, hogy már egyszer meghaltam, mert ha élve hallom ezt, bizonyosan megüt a guta. Mint szellemet, persze, meg nem üthetett, de legalább kerülgetett.

— Meg ne próbáld! — lihegém dühötől reszketve.

— Miért ne? — faggatódzott meghökkenve Silberkranzl.

— Elégedj meg azzal, a mit mondtam; árt földi embernek a nagy tudás, — jelentém ki kissé lecsillapulva, de azért erélyesen, miközben arra gondoltam, hogy mégis jó volt most jelen lennem, mert ha teszem fel: Dózsa György lett volna jelen —

— Hát csak azt mondd még, jó János, — könyörgött a jámbor, jó lesz-e, ha Soroksárra változtatom a nevemet? abban is van ípszilon, és nem kellene a monogrammat is megváltoztatni.

— Bánom is én, akármilyen Sári, csak siessetek már a szeanszszal, a sakkpartim Katalin czárnóval félben maradt miattatok!

— Csak még egyet! — esdekelt egy aranyos kis kékszemű süldő leányka. — Csak arra felelj még, kapok-e sok „látképes“ levelező-lapot?

— Látképes levelező-lap? — mi az Isten csudája lehet az, tűnődöm magamban? — Olyan kép, a mely

Addig is az érdekesebb tárgyak mindegyikéhez rövid magyarázó leírást lehetne készíteni, jelezve benne a történelmi adatokat. Arra természetesen a legilletékesebb a kinek birtokában ily tárgyak vannak, feltéve, hogy csak eredetéről biztos tudomással bír.

Előfordul, hogy a gyűjtendő műdarab jelenlegi birtokosa maga sem tudja a tárgy eredetét s azokból nem tud vagy esetleg nem ér rá ily leírást csinálni, de ekkor is találkozik az illető helységben vagy a környékén oly tanult ember, a ki többé-kevésbé ért a régiségekhez és szorgalmas buvárkodással élesztett megfigyelő képességére támaszkodva, a rövid leírás készítését magára vállalja.

Lesznek olyanok is, kik a magában véve, ugyszólván értéktelen tárgyhoz majomszeretettel ragaszkodnak vagy adandó alkalommal — pénzvagyuk kielégítése végett — lesik annak értékesítését.

Azoknak — mint ismeretlen — e helyen őszintén megsughatom, hogy e tárgyak csak tanulságos gyűjteménybe sorozva és a tudomány szolgálatába beosztva — tehát a midőn mint az ipar egykori fejlődését megvilágító teljes sorozat a közös érdekeket előmozdítják — bírnak értékkel.

Nem felelathoz s még kevésbé honfitársához illő eljárás, pedig a közös érdekű dolgok előmozdítását is kicsinyes haszonleső üzérkedések által megakadályozni.

Tehát már a gyűjtésnél — e nemes célt szem előtt tartva — azzal kell számolnunk, miként lehetne az összeállítással járó munkát egyszerűsíteni, mert ha e tárgyakat alkalmas jelölés és megfelelő magyarázó leírás nélkül csak rendszertelenül összehalmozzuk később csak nagy utánjárással és sok haszontalan irka-firkával érhetjük el kitűzött célunkat.

Legezélyesebb volna talán, ha ezen előkészítő munkálatok tervszerű teljesítése végett: lapunk helyét adna megyénk területén levő antik és műipari becsű tárgyakat leíró közleményeknek.

Történelmi szempontból, ideértve a csekély értékű legegyszerűbb darabokat is, melyek az egyes iparágak fokozatos fejlődésének szemléltetéséhez nemcsak alkalmasak, de mint az ipari készítmények legkezdetelegesebb alakjai gyűjtemények összeállításánál igazán nélkülözhetetlenek.

Ilyen történelmi alapa szüksége van minden nyűjteménynek, rendszeres ipari gyűjteménynél pedig pótolhatatlan. (Majd elszóltam magam, gipsz utánzatokkal ugye hogy mégis pótolható.)

Figyeljék csak meg a törekvő iparost, miként lelkesedik, midőn valami régebbi keletű műdarabot megnéz: bizonyára fölébred benne az elhatározás, hogy ő is fog valami ehhez hasonló szépet készíteni. Hátha még megtudja mily kezdetleges szerszámokkal kellett a műdarab egykori (a mi felfogásunk szerint a műveltség alacsony fokán álló) készítőjének dolgoznia és mennyire fáradtságos, időtrábló foglalkozás volt hajdan a mesterség, akkor lelkesedése és szeretete mestersége iránt még fokozódik, önérzete még szorgalmasabb munkálkodásra sarkalja.

Igy végezve a multtal, sorra kerülne a gyűjtemény azon részének összeállítása, mely a mesteremberre nézve legtanulságosabb, t. i. az ipar mai haladásának hű képe.

Ehhez megint a bányatulajdonosok, gyárosok és kitűnő iparosok hoznának egy egy áldozatot a közös érdek oltárára.

Ezzel azonban — ha igénytelen vázlatom által az igen tisztelt olvasó közönségnek, megyénk ipari ügyei iránt, az eddiginél nagyobb érdeklődést kelteni képes volnék — a t szerkesztő-bizottság szíves engedelmevel — később szeretnénk részletesebben foglalkozni. *)

Minden dolognál, tehát itt is nehéz a kezdet. De győzzük le önmagunkat és ne induljunk a kishitűek téves közvéleménye után.

Szakítsunk a rút közönnnyel, üzenjünk hadat korunk e szellemi betegségének, mely a szellemi erőt fogva tartja, megbéníti és lassan, majdnem észrevétlenül emésztí fel életerőnket.

Egyesült erővel a tettek mezejére!

Munkára fel!

Gaál János.

*) Szívesen adunk helyet.

Szerk.

levelező-lapot lát, vagy olyan levelező-lap, a mely képet lát?

Felelni is szerettem volna, mert hölgyeknek, kivált ha szépek, mindig szívesen felelek; de ha nem értem a kérdést!

Zavaromból feleségem segített ki, csendesen hozzám lopódzott és fülembé sugta:

— Mit bámulsz arra a leányra? gyere vacsorálni!

— No tessék! már ezt sem szabad. De nem engedtem magamat zavarba hozni, kijelentettem a feleségemnek, hogy addig egy tapodtat sem megyek, míg meg nem tudom, mi az a látképes levelező-lap.

Izabella királynő okos asszony, most is tudta, amit én nem tudtam. A legnagyobb lelki nyugalommal felelt: — Ügyetlen! hagyd el, hogy lát, marad: képes levelező-lap.

— Ejnye, ejnye! hisz így már tudom; nem egyéb, mint „anziksz“, magam is foglalkozom vele.

Kitörő örömmel siettem a leánykának felelni:

— Kap egy egész albumra valót. Ha kívánja, én is küldök, persze — név nélkül.

Nagyon megörült a kicsike és ezzel a szeansznak vége volt.

— Legyünk csak otthon! majd adok én neked Ansichtot, leányoknak küldözgetni, — duzzogott az asszony.

Nagyot sóhajtottam. Így jár, a ki elfelejti, hogy a kedves oldalbordája vele van!

Hogy aztán mi történt otthon, azt lovagiasságból el nem árulom, de (mert a feleségem ugy sem hallja) annyit mondhatok, hogy mégis én vagyok az ur a háznál!

S hogy ezt bebizonyítsam, ez uton kérem a lelkes anziksz-gyűjtőket, hogy ha van külföldi anziksz-kártyájuk becsereálni való, szívesen szolgálok érte tulvilágiakkal a legközelebbi szeanszcn.

Megjegyzem még, hogy csakis hívök láthatják azt, kételkedők semmi esetre.

Bajtársi üdvözléttel

Szapolyay János.

Orvosok és gyógyszerészek gyűlése.

A gömörmegei orvos-gyógyszerészegylet és az orvos-szövetség őszi vándor-gyűlést folyó hó 26-án meghívás folytán Ratkón tartotta. A nagyközönség és vidéke orvosai, gyógyszerészei, előjárósága és intelligentiája magyaros vendégszeretettel és kitüntető szíveséggel fogadták megnyitást és tudós testületének megjelent tagjait. Ott voltak: Dr. Löcherer Tamás elnök, Dr. Meskó Miklós vármegyei főorvos, Dr. Kármán Aladár titkár, Dr. Csesznok Pál, Kishonthy József gyógyszerész, Dr. Bazilidesz Károly, Dr. Danis János, Dr. Dobó Dezső honvédfőorvos, Dedinszky Gyula gyógyszerész, Dr. Gaál Gusztáv, Dr. Goeco Gusztáv, Dr. Krees Gyula, Dr. Posevitz Albert, Dr. Ruber József, Dr. Schwirján János, Dr. Sailer Károly, Dr. Tóthy János, Muraközy Károly gyógyszerész. — Vendékként Latinák Frigyes, Vallentinyi Gusztáv, Zachar Sámuel, Danis Márton, Gaál Lajos, Danis János, Bradofka Károly, Klineczkó Sámuel, Machan József, Csók György, Eisele Gusztáv, Havran Dániel, Hrk István, Gally Andor, Szepesházy Kálmán, Müller Sándor stb. stb.

A városházán tartott gyűlést Dr. Löcherer Tamás elnök szép beszéddel nyitotta meg, s az eddig elért sikerekről, melyek az orvosok szociális és anyagi érdekében számottevők — referált a közgyűlésnek. Tárgyalta az orvos-szövetség a biztosítási és különösen a tömeges népbiztosítások és a temetkezési vállalatok részére kiállítandó egészségi bizonyítványok díjazását s megbízta a közgyűlés Dr. Meskó, Dr. Ruber és Dr. Seiler tagokat, hogy a megállapított és érvényben levő díjazási táblázatot revidiálják; az arra vonatkozó módosításokat a tavaszin — Rozsnyón — tartandó közgyűlésen terjesszék be.

A közgyűlés Dr. Ruber indítványára kimondta, hogy a tagok erkölcsi köteletségévé tétessék, hogy az évi közgyűlések közül legalább egyen jelenjenek meg, s a mennyiben akadályozva lenne valaki, úgy elmaradását indokolni tartozik.

Az orvos-gyógyszerészegylet gyűlésén Dr. Ruber közli évi jelentését a rozsnyói Kósa-Schopper kórház mult évi működéséről, Dr. Meskó Miklós a vármegye mult évi egészségügyi viszonyait ismerteti részletes jelentésében, Dr. Krees Gyula pedig egy újabb módját mutatja be annak, mint lehet a Wolperth-féle carbaidometerrel a szénsav mennyiségét rövid uton meghatározni. Végül Kishonthy József új gyógyszerekről és egy új vizsgálati módról emlékezett meg. Az előadásokat élénk figyelemmel hallgatták a közgyűlés, hogy ez után minden gyűlésen a gyógyszerészek be fogják mutatni és ismertetni fogják az új gyógyszereket.

Ezzel a közgyűlés, melyen több — leginkább az orvosok belügyét képező — fontos kérdés is tárgyalatott, délután 1/2-kor véget ért s átvonult az illusztris társaság a nagy terembe, hol negyven terítékű banketten pompásan mulattak az esti órákig. Nagy városban is alig lehet feltalálni azt a produktumot, a mivel e bankett rendezői: dr. Bazilidesz Károly, dr. Krees Gyula és Muraközy Gyula szívesen látott vendégeiket elhalmozták és az ott megjelentek a legkedvesebb emlékekkel távoztak a lukullusi lakomáról.

A pohárköszöntők egymást érték. Dr. Löcherer Tamás lelkes szavakkal köszöntötte fel a ratkóiakat s a város és vidéke telvirágzására emelte poharát. Zachar S. lelkész az orvos-gyógyszerészegyletet, a szövetséget s különösen annak érdemes elnökét: Löcherer drt éltette. Kishonthy József a szíves házigazdákat, s később a hölgyeket köszöntötte fel, Muraközy Gyula és dr. Krees Gyula a vendégeket, s külön is az egylet elnökét éltette. Dr. Löcherer közéletünk — a banketten megjelent — szerény, de minden tekintetben kiváló s férfias erényekben is gazdag, érdemes alakjáért: Latinák Frigyesért emelt poharát. Muraközy felköszöntötte még dr. Meskó vármegyei főorvost, Zachar Sámuel pedig Eisele Gusztávot, Bradofka pedig szellemes tósziban éltette az orvosokat.

Hírek és vegyesek.

Felhívjuk az új négyedév küszöbén lapunk előfizetőit az előfizetések megújítására, a hátralékosokat pedig tartozásaik kiegyenlítésére!

Birói előléptetés. Ő felsége a király a m. kir. igazságügyminiszter előterjesztésére Tomcsányi László, a helybeli kir. törvényszék biróját kinevezte a debreczeni kir. táblához ítélő biróvá. A kinevezés és előléptetés méltánylása ama kiváló jogászi talentumnak, a melylyel a kitüntetett férfiú a tulajdon, birtok, urbéri, hitbizományi, örökösödési perekben nagy tekintélyt nyerte ki magát ama évek során, a mely alatt a jogszolgáltatás érdekében működött. Korrekt, humánus ember, független és határozott judiciumu biró volt. A kitüntetett férfiú 1870-ik évben lépett a megyei igazságszolgáltatás köteleibe, az akkori megyei törvényszéknél, itt nűködött mint aljegyző, majd 1872-ben a kir. bíróságok szervezésekor átlépett az államszolgálatba a helybeli kir. törvényszéknél; ugyanezen év szeptember hónapjában letette a köz- és váltóüggyvédi vizsgát, mire 1873-ban kinevezték a helybeli kir. törvényszékhez aljegyzőnek; innen a tornallyai kir. járásbiróságához ment át, majd ugyanezen évben ügyvédi irodát nyitott Tornallyán. Nemes ambíciója azonban visszavagyott az ideálisabb birói pályára küzdőterére, s ő felsége őt 1887-ben kinevezte törvényszéki biróvá, a mely állást közelismerésre töltött be 1899. szeptember 26-ig, midőn a táblabirói kinevezés érte. — A kitűnő férfiut az egész társadalom sajnálkozása kíséri új állomáshelyére és csak az a gondolat nyújtja a vigaszt, hogy ezuttal egy igazan méltó férfiut ért a kitüntetés.

Süvete új ev. papja. Terray Béla lelkész s esperességi főjegyzőnek elhalálózása folytán elárult egyház f. hó 10-én Kubinyi Géza esp. felügyelő s Bartholomacidesz László alesperes elnöklete mellett egyhangulag Buzágh István derencsenyi lelkészben választotta meg jövendő új lelkészét, kihez az egyház küldöttei f. hó 23-án mentek tisztelegni, mely alkalommal a híványt is átnyújtották!

Halálozások. Votisky János volt fedeli vendég-lős f. hó 22-én Feleden hosszas betegség után 56 éves korában elhunyt. Temetése 24-én ment végbe. — Özv. Biró Bertalanné szül. otrokocsi Adorján Louise f. hó

23-án Bácska-pusztán 41 éves korában elhunyt. Folyó hó 25-én nagy részét mellett helyezték örök nyugalomra a gortva-kistaludi sírkertben. Nyugodjanak békében!

Esküvő. *Bornemisza* Dénes — Bornemisza István földbirtokos, volt országgyűlési képviselő fia — kassai m. kir. honvédszáz reformnagya f. hó 28-án köt házasságot a kassai evang. református templomban *Szentimrey* Anna kisasszonnyal, dr. *Szentimrey* Ákos megyei főorvos leányával.

Meghívó. A gömörmezei ált. tanító-egylet *Rimaszombati járásköre* az 1899. évi október 12-én, Várgedén (fűrdő), d. e. 9 órákor tartja őszi gyűlését, melyre egy a járáskör t. tagjait, valamint az érdeklődő t. közönséget tisztelettel meghívom. — A gyűlés tárgyai: 1. Előnöki előterjesztések. — 2. A nyugdíjtörvény revíziója. Előadó: Timko Mihály. — 3. „Miképen lehet a szellemi nevelést a testi neveléssel összehangoztatni?” című tételtől értekeznek: Tihanyi Lajos. — 4. Indítványok, folyó ügyek. — 5. Tiszttüjtés. (L. alapszabály 25. §) A közelebbre szóló jelentéseket csak október 8-ig fogadja el Gallo Gyula tanító ur Várgedén. — Rimaszombat, 1899. szeptember 26. — Váry János, járói elnök.

A milliomas város. Rimaszombat város leltár szerinti vagyona jövedelmező ingatlan vagyonban 690255 frt 22 kr., ingó vagyona 254598 frt, nem jövedelmező ingatlan 64740 frt, nem jövedelmező ingó 12383 frt 85 kr., összes aktív vagyona tehát 1021976 frt 85 kr., ennek ellenében magyar földhitelezési teher amortisatióval 67599 frt, a kath. plébánia biztosítéka 18000 frt, tehát tehermentes vagyon 936377 frt 85 kr., tekintve, hogy a fenti kimutatásban az ingatlanok adóalapon vannak becsülve, s eladás esetén érték nagyobb összeg kapható, így a fenti becsülési összegeknél jóval többet tesz ki a város vagyona egy millió forintnál. Már most az ingatlanok eladása esetén csak 1000000 frtot véve föl törzsvagyonnak, a mely jövedelmez, ennek 4 $\frac{1}{2}$ százalékos kamata 45000 frt, úgy hogy Rimaszombat város jövedelme csupán tőkék után, más jövedelmi forrásokat nem véve, óriási változást mutatna általunk már többször hangoztatott elvek, az ingatlanok eladása alapján; a fenti 45000 frt jövedelemmel szemben az 1899. évi városi hiteles költségetvetés szerint a város jövedelme ingatlanokból a malom és koresmabételeket nem véve, csak 23333 frt, a koresmák ezt a jövedelmet még ma 9000 frttal szaporítván, de még így is csak 32000 frt jövedelem igazolható. — Ezen adatok mellett bátran figyelembe vehetjük azt még, hogy a földek parcellázott és az épületek körültekintő fokozatos értékesítése mellett jóval több nyerhető egy millió forintnál a városi vagyona gyanánt, úgy hogy 45000 frtnál is jóval nagyobb jövedelem vehető számításba; — így is, csak két évtized alatt is százezrekre tehető a jövedelemvesztés.

Ritka eset. F. hó 21-én hunyt el Jolsván özv. *Kicsiny* Gáspárné 90 éves korában, mely időből 58-at férjével töltött. Elhunytá után egy órával ugyanabban a házban egy kisdéd született, a ki sírásával szüleit Szlabej E. szolgabírósi díjokat, ennek szüleit, ezeknek 76 éves anyját, ennek anyját mint özanyját az elhunytat köszöntötte. Mint özanyját különben Amerikából is két gyermek siratja.

Uj szinpad felavatás. A rimaszombati polgári kör saját helyiségében egy igen esinos házi szinpadot állított fel, melynek díszleteit a budapesti opera díszfestője festette, választékos gondnal, csinnal, izléssel és nagy költséggel. — E házi szinpad ünnepélyes felavatása f. évi október hó közepére tervezetik, mely alkalomból, a polgári olvasókör választmányának fölkérésére Józsa Antal kir. tanfelügyelő írta meg az ünnepi prologot. — A felavatási ünnepély műkedvelői színlelőadással és táncmulatsággal lesz összekötve, mely igen látogatottnak és kedélyesnek ígérkezik. A rendezőség fáradságot nem kímélve erősen buzgólkodik, hogy az őszi idény ezen első mulatsága, minden tekintetben élvezetes legyen.

Arviz A szombati és vasárnapi esőzés meghozta ismét az árvizet; Ugyanis vasárnap éjjel 2 óra tájban a malomárok elhagyta medrét és a káposztaföldeket, valamint a Rimamentén levő kerteket elárasztotta. A tavaszi árviz megmutatta már, hogy a malomárkot okvetlen zsilippel kell ellátni és a Rimamentét legalább a víz szabad lefolyását akadályozó fáktól megkell tisztítani. Ez a kis esőzés ismét felhívja az intéző körök figyelmét arra, hogy segíteni kell a helyzeten, mert ha a tél folyamán nem teszünk valamit, tavasszal újra úszunk.

Helyreigazítás: Lapunk mult számában a szedő vigyázatlansága folytán a helybeli főgymnasium tanári karának a miskolci ref. főgymnasium felavató ünnepén megjelent küldöttségéből kimaradt *Zachar* Gusztáv neve, a ki pedig az igazgató-választmány kiküldötte volt.

Gyémánt lakadalom. *Hlavács* János és neje Jolsván, f. hó 24-én ünnepelte házasságának 60 ik évfordulóját az ur házában a délutáni istentisztelet végzetével, az egyház tagjainak, fiok Kálmán áll. hivatalnok s neje jelenlétében, mely alkalommal Baltazár János ev. lelkész szép magyar beszédet intézett a test-lélekekben még elég erős párhoz! — Megható látvány volt: a 60 év előtt ugyanazon oltártól elhangzott buzgó könyörgésnek, szent eskünek megújítása, a remegő kezeknek imára kulesolása, a galamb ősz Simeon-pár meghatottsága, fuldokló zokogása s megáldozása. A rokonok, ismerősök jókívánataikkal halmozták el az ünneplőket, a kik 80, illetve 90-ik életévük dacára, kis szatócs üzletből, szorgalmuk s önjerejükből minden segítség nélkül tartják fenn magukat.

Király-kuglizás. A rimaszombati kaszinó nyári helyiségében vasárnap délután tartották meg a versenykuglizást, mely régi szokás szerint egy kis mulatsággal volt összekötve. A versenyen körülbelül harminczan vettek részt, s nagy buzgalommal küzdöttek a dicsőségért, mely kire-kire egy fél 6 óra tájban hirdettetett ki. Legtöbbet, 59-et ntöttek 10 dobással hárman is: *Törköly* László, *Nagy* Zoltán és *Törköly* József, az előbbi kettő 6—6 elsővel, utóbbi 5-tel; s így a két első között királyviadal jött létre, melyből *Törköly* László került ki győzelemmel s így ő lett a király; a többi díjakat *Nagy* Zoltán, *Törköly* József, dr. *Wallentinyi* Dezső 57 (7 első) *Böhm* János 54 (7 első), *Kathona* Géza 54 (5 első), *Hennyey* László 53 (6 első), *Szentmártony* Dániel 53 (4 első) bábuval vitték. A nyári kuglizások alatt

alapszabályilag megállapított egy krajczáros büntetésdíjakból befolyt a versenykuglizás mulatsági költségeire 19 frt 59 krajczár, melyet *Nagy* Zoltán — e czélta felkért házigazda — kedélyvidámító almágyi cseppkre olvasztott fel. *Törköly* József pedig alapos és tápláló pörkölttel látta el a vidám társaságot, mely élénk mulatozással éjjel után is együtt volt.

Tanulmányi kirándulás. A helybeli főgimnázium tanuló ifjúságának 49 tagja e hó 22—24-ikén tényleg megtette azt a szép és tanulságos kirándulást, a melynek előkészületeit jeleztük. Pénteken reggel szép derült időben mentek vonaton Tiszolozra, onnan gyalog Murányba, éjjeli szállást pedig a regényes murányi vár falai alatt, az erdőkerülő lakásán kaptak, a honnan, a szelid holdfény világítása mellett tekinthették át a történelmi emlékekben gazdag tájat. Szombaton már hajnalban lejöttek a várból s Murány faluban 10 parasztszékere elhelyezkedve folytattak utjukat a dobsinai jégbarlanghoz Murány-Hután, Vereskön, Telgárton át. A jégbarlanghoz még délelőtt érkeztek s ott megcsodálván a természet egyszerű alkotásait, közös ebéd várta őket a barlang előtti vendéglőben. Délután a turista uton begyalogoltak a gyönyörű sztraczenai völgyön is átvonulva Dobsinára. Ezen az uton ugyan az ég csatornáit bőségesen outtázták az áldást, de hála Dobsina város nemeslelkű előjáróságának, a nagyvendéglő tánctermében fűtött helyiség és ágyemű várta a fáradt utasokat, a kik másnap reggel friss jókedvvel utaztak vasuton Rozsnyóra. Rozsnyóról az esős idő miatt kocsikon mentek Krasznahorkára és bőséges történelmi tapasztalatokat szereztek a vár jó karban lévő régi emlékeivel. Megnézték még Rozsnyó nevezetességét is, a honnan az esti vonattal tértek vissza derült jókedvvel otthonukba. Az ifjakat a kirándulás Horváth Zoltán, Loysch Ödön, Horváth Albert és Szentesi Tóth Kálmán tanárok vezették.

A megyei agarász-egylet elnöke *Hámos* Zoltán minden intézkedést megtett, hogy az őszi versenyek minél nagyobb érdeklődés mellett tartassanak meg. A versenyző sportsmánek nagyban trainirozzák agaraikat, s hol itt, hol amott lépnek fel a mezőnyben az urlovasok agaraikkal és az agarak próbatutásaikat általános érdeklődés mellett teszik meg. Az eddigi eredmények után itélve, az agarászversenyek szép kilátásokat fognak nyújtani a sportkedvelő közönségnek.

Az utolsó negyedév. Október elsejével kezdődik az utolsó negyedév és ez az idő a legalkalmasabb arra, hogy az olvasó közönség téli szórakozására gondoskodjék. Mert nem kis dolog, hogy az ember olyan újságot járasson magának, a melyben mindig örömet találja ő is és családja is. Egy ilyen újságot ajánlunk most olvasóink figyelmébe, a melyet különben is Magyarország minden olvasója ismer, mert hisz legnépszerűbb és legdíszesebb képes szépirodalmi lapjáról az „Ország Világ”-ról van itt szó. Ez az újság most nyit előfizetést az utolsó negyedévre, azzal az ígérettel, hogy a régi szeretettel fogja szolgálni mindinkább szaporodó előfizetőit. Minden számában a jövőben is képpen és írásban be fogja mutatni a hét aktuális eseményeit, szerkesztősége, melynek élén a kiváló költő, Váradi Antal áll, szépirodalmi dolgozatokkal gazdagítja az újságot, mely kéthetenként zeneszámokkal és állandó képes regénymelléklettel is kedveskedik olvasóinak. Ezeket kívül a ki most előfizet, karácsonyra díjtalanul megkapja az „Ország-Világ” karácsonyi almanachját; mely díszesül fog szolgálni az előfizetők könyvtárának. Az „Ország-Világ” előfizetési ára októbertől—januárig 2 frt, a kiadóhivatal, mely Hold-utca 7. sz. a van, mutatványszámot kívánatra ingyen küld.

Szarvasmarha díjazás.

A megyei gazdasági egyesület a földmívelésügyi m. kir. miniszterium támogatásával ez évi október hó 15-én Tornallyán szarvasmarha díjazást rendez. A díjazásra felhajtott állatok tulajdonosai között a következő díjak fognak kiosztatni:

- I. 2 darab első díj, à 30 frt.
- II. 4 darab második díj, à 20 frt.
- III. 16 darab harmadik díj, à 10 frt.
- IV. Dicsérő oklevelek.
- V. Elismerő oklevelek.

Feltételek:

1. A díjazásra csupán Gömör-Kishont vármegye területén lakó kisgazdák hajthatnak fel marhát.
2. Díjaztatni csupán saját borjukkal felhajtott magyar vagy nyugati fajú marhák fognak. A nyugati marhák díjazásánál a simenthali jellegre kiváló suly fog fektettetni.
3. A díjazásra előzetesen jelentkezni nem szükséges, elegendő a fentjelzett napon délelőtt 9 órákor Tornallyán a vásártéren megjelenni s az állatokat ott felállítani.
4. A díjazásra felhajtott állatok tulajdonosa köteles igazolni a községi előjáróság bizonyítványával a) hogy a felhajtott állatok tényleg tulajdonát képezik, b) hogy a bemutatott borju a felhajtó tulajdonában született s hogy tényleg azon tehén borja, mely anyjaként bemutatattatik.
5. Az első díj csak oly kisgazdának adatik ki, a ki kötelezi magát a tehenet még egy évig tartani s töle még egy borjut nevelni.

Putnok, 1899. szeptember 20.

Lakner László, titkár.

Hivatalos közlemények.

Gömör-Kishont t. e. vármegye alispánjától.

Árlejtési hirdetés.

22423. szám. — A vármegyei székház hivatalos helyiségeinek futására az 1899/1900. évben szükséges s a rimaszombati vármegyei székház udvarára beszállítandó s ott lerakva átadandó 320 köbméter és pedig felerészben első osztályu száraz hasábos cserfa, — másik felerészben első osztályu száraz hasábos bükkfa, — esetleg pedig felerészben első osztályu hasábos cserfa, — másik felerészben első osztályu hasábos tölgyfának árlejtés útján való beszerzésére határidőül folyó évi október hó 11-ik napjának délelőtt 10 órája ezennel kitűzetik.

Felhívataknak ennélfogva mindazok, kik ezen szállításra vállalkozni óhajtanak, hogy a fent kitűzött hatá-

ridőig 50 kros bélyeggel ellátott írásbeli zárt ajánlataikat, az alispáni hivatalnál annyival is inkább saját érdekükben beadni el ne mulasszák, mert a kitűzött időn túl, esetleg elkésve beadott ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Rimaszombat, 1899. évi szeptember hó 22-én.

Bornemisza, alispán.

A rimaszombati kir. törvényszék elnökétől,

Pályázati hirdetés.

1606. szám. — A vezetésem alatt álló kir. törvényszéknel megüresedett, s az 1893. IV. t.-czikben megállapított illetményekkel javadalmazott irnoki állásra a Nagyméltóságú m. kir. Igazságügyminiszter ur folyó évi szeptember 14-én 4002 I. M. E. szám alatt kelt rendelele folytán ezennel pályázatot hirdetek.

Felhívom mindazokat, a kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. I. t.-cz. 1. és 19. §§-ban meghatározott feltételeket, hadkötelezettségi viszonyukat s eddigi szolgálataikat igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványaikat, melyben az ügyviteli szabályok 5. §-ban felsorolt esetleges sógorsági vagy rokonsági viszony is felemlítendő, az ugyanazon §-ban szabályozott módon f. évi szeptember hó 28-ik napjától számítandó négy hét alatt hozzámn annál bizonyosabban nyujtsák be, mert a később érkező kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Megjegyzem, hogy ezen állásra csak oly pályázó fog kinevezettni, a ki a telekkönyvi vizsgát letette s testi alkalmas voltát közhatósági orvosi bizonyítványval igazolja és hogy a hason képzettséggel bíró kiszolgált és igazolványval ellátott altisztek az 1873. II. tcz. értelmében elsőbbséggel bírnak.

Rimaszombat, 1899. szeptember 21-én.

Kubinyi Aladár, kir. törvényszéki elnök.

A szerkesztésért ideiglenesen felelős: RÁBELY MIKLÓS.

A lapot közleményekkel ellátja: A SZERKESZTŐ-BIZOTTSÁG.

Hirdetés.

793. sz. — Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. tcz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. törvényszék 1899. évi 4219. számú végzése következtében **Dr. Ráróssy Gyula** ügyvéd által képviselt **Szabó Bernát** javára **Hooh Herman és neje** ellen 500 frt s jár. erejéig fogantatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt 399 frt 38 kr-ra becsült házi butorok és italművekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a rimaszombati kir. bjbíroságnak V. 595/2. 1899. sz. végzése folytán 500 frt tőkekövetelés, ennek 1899. évi június hó 27-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 31 frt 95 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Bimaszombatan, alperesek lakásán leendő eszközzésére **f. 1899-ik évi október hó 4-ik napjának** délutáni 2 órájára határidőül kitűzetik és ahoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivataknak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Rimaszombat, 1899. évi szeptember hó 23-án.

Gasko János, kir. bjbir. végrehajtó.

Árverési hirdetés.

3781. szám. — Szab. Rimaszombat r. t. város tulajdonához tartozó pusztá **szabadkai vízi malom**, az ahoz tartozó szántóföld, rét, kert és belső-éggel 1900-ik év **január 1-étől 6 évre bérbe adatik**, a bérleti kivanók felhivatnak, hogy 75 frt bánatpénzzel ellátott írásbeli zárt ajánlataikat folyó évi **október 7-ikének** d. e. 12 órájáig a polgármesteri hivatalba adják be, és értesítetnek, hogy a szóbeli árverés mondott nap d. u. 2 óráján a városháza tanácstermében tartatik meg.

Az árverési feltétel, a hivatalos órák alatt a polgármesteri hivatalban megtekinthető.

Kelt szab. Rimaszombat r. t. város tanácsának 1899. évi szeptember hó 19-én tartott üléséből.

Szabó György, polgármester.

1—2

Hirdetés.

2354. szám. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **nagy-rócei takarékpénztár** végrehajtójának **Ecseghy Elemér, Ecseghy Árpád, Ecseghy Erzsébet** férj. Pál Béláné és **Pál Béla** gyám által képviselt kk. **Ecseghy Sarolta és Ilona**, mint néh. Ecseghy József örökösei végrehajtást szenvedők elleni 400 frt tőke s jár. iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t.-cz. 144. és következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Rimaszombat rendezett tanácsu városban fekvő, s a rimaszombati 522. sz. tjkvben A. 1—2. sorszám alatt foglalt Pál Béláné szül. Ecseghy Erzsébet, Ecseghy Árpád, Ecseghy Elemér, kiskoru Ecseghy Sarolta és kiskoru Ecseghy Ilona, mint néhai Ecseghy József örökösei nevén álló 672. hrzi számú 17/a összeírási számú emeletes házra 18256 frtban, a 674. hrzi számú bolt és a 675. hrzi számú kertre 2075 frtban ezennel megállapított kielégítési becsáron elrendelte s annak megtartására határidőül 1899. évi **október hó 11-ik napjának** d. e. 10 óráját a rimaszombati kir. törvényszék telekkönyvi helyiségébe tűzte ki, mely alkalommal a fent körülirt ingatlanok a becsáron alul is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiatási ár 10%-át azaz 1825 frt 60 krt és 207 frt 50 krt készpénzben, vagy az 1881-ik évi 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapírral a kiküldött kezeihez letenni, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1899. évi május hó 14-én.

Altdorffer, kir. tszéki bíró.

Téli csemege-alma

„honti arany parmén“, „Sándor czár“, „fátyol alma“ nagyobb mennyiségben s részletekben is eladó ifj. Szabó Lászlónál Várgedén.

3-3

Hirdetmény.

4081. sz. — **Feled** községre nézve az 1892. évi XXIX. tez. értelmében a tényleges birtokosok tulajdonjogának a teleknyelvi bejegyzésekbe való bejegyzése és a teleknyelvi bejegyzések helyesbítése iránti eljárás beteljesítéséről, az azzal a felszólalással tétetik közlé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. tez. 15. és 17. §§-ai alapján, ideértve a §§-oknak az 1889. évi XXXVIII. tez. 5. és 6. §§-aiban és az 1891. évi XVI. tez. 15. §-a pontjában foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1889. évi XXXVIII. tez. 7. §-a és az 1891. évi XVI. tez. 15. §-a b) pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. XXIX. tez. 22. §-a alapján történt törlések erélytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket hat hónap alatt vagyis **1900. évi márczius hó 31-ik napjáig** bezárólag a teleknyelvi hatósághoz nyújtják be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. tez. 16. és 18. §§-inak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. tez. 5. és 6. §§-aiban foglalt kiegészítését is — s tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívannak, irasbeli ellentmondásukat hat hónap alatt vagyis **1900. évi márczius hó 31-ik napjáig** bezárólag a teleknyelvi hatósághoz nyújtják be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellentmondások többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, — ide értve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. tez. 16. §-a alapján történt bejegyzését serlemlenek találják, — e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a teleknyelvi hatósághoz hat hónap alatt vagyis **1900. évi márczius hó 31-ik napjáig** bezárólag nyújtják be, ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta esetén az említett bejegyzéseket csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a kiküldöttnek eredeti okiratokat adtak át, hogy amennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a teleknyelvi hatóságnál átvehetik.

Kir. törvényszék mint teleknyelvi hatóság.

Rimaszombat, 1899. augusztus hó 28. án.

3-3

Aldorffer, kir. tszéki bíró.

Hirdetmény.

3370. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint teleknyelvi hatóság közhírré teszi, hogy **Petróczy Pál** végrehajthatónak **Fazekas Lajos** végrehajtást szenvedő elleni 100 frt tőke s járuléka iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t.-cz. 144. és következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Zsíp községben fekvő s a zsiپی 42. sz. tkvben A. I. 1-19. sorsz. alatt foglalt Fazekas Lajos nevére álló $\frac{1}{12}$ urbéri birtokra s az ezután járó legelőilletőségre az 1570 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, annak megtartására határnapul **1899. év november hó 21-ik napjának** d. e. 10 óráját Zsípben a község házához tűzte ki, mely alkalommal a fent körülírt ingatlanok a becsáron alól is elfognak adatni.

Árverezni szándékozik tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át, az az 157 frtot készpénzben vagy az 1882. évi 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett, és az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezébe letenni, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. törvényszék mint teleknyelvi hatóság 1899. évi július hó 19-én.

3-3

Vozary, kir. tszéki bíró.

A kőbányai Király-Sörlőző részv.-társaság

„Góliát“

MALÁTASÖRE

a legegészségesebb, legtáplálóbb és legkellemebb üdítő ital.

Dr. Korányi és Dr. Kéty egyetemi tanár urak gyógyezelokra is ajánlják és idegbajokban, vérszegénység, emésztési zavaroknál, gyengeségnél stb. kiváló sikerrel használtatik.

Kapható minden jobb fűszer-kereskedésben és vendéglőben.

Óvakodjunk utánzatoktól.

Eredeti minőségben kapható Rimaszombatban **Heksch Bertalan** fűszerkereskedésében.

Hirdetés.

Borsodvármegye árvászéke a gondnokság alá helyezett gr. **Szirmay Alfréd** ur Ömlétsége tulajdonához tartozó ingatlanok zárt ajánlati verseny útján leendő értékesítését elrendelte, erre vonatkozó részletes feltételek **Borsodvármegye árvászéke**nél, gróf **Szirmay Vilmos** ur Ömlétségeánál **Tarozalon** és **Vattay Bertalan ügyvéd**, mint gondnoknál **Sajó-Szentpéteren** tekinthetők meg:

1. Az ajánlati verseny tárgyai 1200 □-ökkel számított holdakban és egyenes állami adójuk feltüntetésével a következők:
A szirmabessenyői 1. sz. tkvben I. 1-6. 8-23. sorszárok alatt felvett ingatlanok a rajtok levő kastély, tiszti lak, gazdasági és egyéb melléképületekkel. Területük mintegy 669 hold, adójuk 684 frt 28 kr.

Leltári becsértékük 186-996 frt 75 kr.

A bessenyői 47. sz. tkvben 1-5. sorszárok alatt felvett ingatlanok. Területük mintegy 241 hold, adójuk 249 frt 97 kr.

Leltári becsértékük 49-721 frt 60 kr.

A sajó-keresztúri 28. sz. tkvben I. 1. 4. 5. 7-20. sorszárok, ugyanottan 530. sz. tkvben 1-3. sorszárok alatt felvett ingatlanok. Területük mintegy 1567 hold, adójuk 1410 frt 88 kr.

Leltári becsértékük 341-450 frt.

A szirmai 50. sz. tkvben 1-3. sorszárok alatt felvett ingatlanok a rajtok levő lakoház, gazdasági és egyéb melléképületekkel. Területük mintegy 1424 hold, adójuk 1600 frt 95 kr.

Leltári becsértékük 433-941 frt.

A heő-esabai 272. sz. tkvben I. 1. sor és 1-2. sorszárok alatt felvett ingatlanok a rajtok levő vendéglő és melléképületekkel. Területük mintegy 146 hold, adójuk 136 frt 58 kr.

Leltári becsértékük 54040 frt.

A pusztazsuzsai 1. sz. tkvben 1. sorszárok alatt felvett tagbirtok a rajta levő lakoház, gazdasági és melléképületekkel. Területük mintegy 867 hold, adójuk 1032 frt 37 kr.

Leltári becsértékük 162-267 frt 89 kr.

A sajó-szentpéteri 237 sz. tkvben 2-6 9-34. 37. 38. sorszárok alatt ingatlanok egészen, a rajta levő lakoház, gazdasági és melléképületekkel azonban közénjog nélkül, továbbá az ugyanottani 980 sz. tkvben foglalt malom és tartozékainak $\frac{1}{12}$ részét. Területük mintegy 734 hold, adójuk 739 frt 12 kr.

Leltári becsértékük 154-060 frt.

A sajó-kazinezi 309 sz. tkvben 1. sor alatt felvett ingatlanok közénjog nélkül. Területük mintegy 30 hold, adója 5 frt 81 kr.

Leltári becsértéke 3680 frt.

A nagysárosi 465. sz. tkvben 1-25 sor és 485 számú tkvben 1-16. sorszárok alatt foglalt ingatlanok. Területük mintegy 123 hold, adójuk 77 frt 16 kr.

Leltári becsértékük 16000.

A szentmihályi 1. 12. 103. sz. tkvben foglalt ingatlanok azokhoz tartozó kastélyok, tiszták, gazdasági és egyéb melléképületekkel. Területük mintegy 639 hold, adójuk 489 frt 55 kr.

Leltár alapján becsértékük 186-320 frt.

Az osztropataki 25. sz. tkvben I. 1-2 sor alatt foglalt ingatlanok Területük mintegy 4 hold.

Becsértékük 1000 frt

A bodonlaki 15 sz. tkvben I. 1. 2. sorszárok alatt felvett ingatlanok Területük mintegy 72 hold.

Becsértékük 2500 frt.

A jesztrebi 138 sz. tkvben I. 1. sor alatt felvett ingatlanok Területük mintegy 419 hold, adója 11 frt 65 kr.

Leltári becsértékük 6000 frt.

A csiresi 307. sz. tkvben foglalt ingatlanok. Területük mintegy 58 hold.

Leltári becsértékük 400 frt.

A talcesemesi 17. sz. tkvben I. 1-61 sorszárok alatti ingatlanok, gazdasági épületekkel, továbbá az ugyanottani 44. számú tkvben foglalt ingatlanokból jutalékok. Területük mintegy 915 hold, adójuk 125 frt 77 kr.

Leltári becsértékük 30000 frt.

A gribai 5. sz. tkvben I. 1-36. sorszárok alatt felvett ingatlanok. Területük mintegy 1210 hold, adójuk pedig 32 frt 85 kr.

Leltári becsértékük 20000 frt.

2. Ajánlatok:

a) egy községbeli ingatlanokra elkülönítve,

b) több községbeli birtokokra tetszés szerint csoportosítva,

c) a borsodvármegyei összes ingatlanokra együttesen,

d) a sárosmegyei összes ingatlanokra együttesen és

e) a borsodvármegyei és sárosmegyei összes ingatlanokra együttesen tehető meg

3. Az ajánlatok 50 kros bélyeggel ellátva kellően lepecsételve **1899. évi november hó 4-éig** bezárólag Borsodvármegye árvászékehez nyújtandók be és ahhoz a megajánlott vételárnak legalább 20%-a mint bánatpénz készpénzben, vagy pedig oly takarékpénztári betétkönyvben csatolandó, melyben a felmondás lejárata igazolva van. Az ajánlatban köteles ajánlattevő kijelenteni azt, hogy a részletes feltételeket ismeri és azoknak teljesítésére magát kötelezi.

4. Az ajánlattevőt beadott ajánlata feltétlenül kötelezi. Borsodvármegye árvászéke azonban a legmagasabb ajánlat elfogadásához sines köve és fentartatati részére azon jog, hogy az ajánlatok el, vagy el nem fogadása felett szabadon határozhat.

5. A jogügylet után járó bélyeg és jogilleték vevőt terhelik.

6. Ha ajánlattevő a feltételeknek eleget nem tenne, bánatpénzt elveszti és az ezen felül okozott károkat is felelős.

7. Ajánlattevő bármilyen peres kérdésekben, jogezim és összegre való tekintet nélkül a sommas ügynek és a miskolci kir. járásbírósg illetékességének magát aláveti.

Kelt Sajó-Szentpéter, 1899. szeptember 23-án.

VATTAY BERTALAN ügyvéd,

mint gróf **Szirmay Alfréd** ur gondnoka

Utánnyomás nem díjaztatik. — Közvetítés ki van zárva.

Szagtalan és nyomban száradó

Christoph Ferenc SZOBAPALLÓ-FÉNYLAKK

lehetővé teszi, hogy a szobák a mázolás alatt is használtassanak, mivel a **kellemetlen szag** és a lassu, ragadós száradás, mely az olajfestékek és az olajlakkok sajátja, **elkerültek**. Emellett a használata olyan egyszerű, hogy kiki maga végezheti a mázolást. A palló nedves tárgyval fetőrlhető anélkül, hogy elvesztené fényét. Meg kell különböztetni:

színezett szobapalló-fénymázt, **sárgásbarna és mahagonibarnát,** mely akár csak az olajfesték födi be a pallót s egyuttal fényt is ad. — Ezért egyaránt alkalmazható régi vagy új pallóra **Teljesen beföd minden foltot, korábbi mázolást** stb.; van azután

tiszta fénymáz (színezetlen) **új pallókra és parkettre,** mely csupán fényt ad. Különösen parkettre s olajfestékkel már bemázolt egészen új pallókra való.

Csak fényt ad, ennél fogva nem födi el a fámustrát. **Postacsomag,** körülbelül 35 négyzet mtr (két középnagyágú szobára való) 5 frt 90 kr, vagy 9 1/2 márká. **A közvetlen megrendelések minden városban, ahol raktárak vannak ide küldendők.** Minta-mázolások és prospektusok ingyen és bérmentve küldetnek. A bevásárlásnál tessék jól vigyázni a ezégre s a gyári jegyre, mivel ezt a több, mint **1850. éve létező gyártmányt** sokfelé **utánozzák** és hamisítják, s sokkal rosszabb, s gyakran a ezélnak meg nem felelő minőségben hozzák forgalomba

CHRISTOPH FERENC, a valódi szobapalló-fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója. Prága, K. Berlin. Kapható: **Rimaszombatban** Braun Zsigmondnál. — **Lopozozon:** Illavszky Jánosnál. — **Beszterozebányán:** Novák Lajosnál. — **Salgó-Tarjánban:** Grönfelder M.-nél. 12-12

KOHN ALBERT fakeskedő Rimaszombat.

Van szerenésém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy nagyobb, előnyösebb bevásárlások folytán az **összes faanyagok,** valamint a raktáron levő gazdasági gépek, eredeti Gubiez-ekék, kátrány-lemez, zsalszalányi cserép és zszindely, tölgyepallók és tölgyoszlop és mindennemű gazdasági eszközök **árait leszállítottam.**

A cseplesi és közeledő őszi időny alkalmával legjutányosabb árban szállítok Salgó-Tarjáni, Putnoki és Vadnai köszenet, métermázsánként és egész vagonrakományként, gazdasági gépeket el-
árusítok részletfizetésre is.

Fontos biztosítási ujtás.

Az 1831-ben alakult és 153 millió o.-m. ért. kor. alaptőke és készpénzbeli alapok felett rendelkező **es. kir. szabad. triesti ált. bizt. társ. (Assicurazioni Generali)**

görmörmegei főügynökségét birom, a biztosítás legújabb intézményét. **Jelzőlog-biztosítást** eszközölöm, továbbá előforduló mindennemű **tűzbiztosítást,** épületek, takarmány és aratási készletek, ugyszintén törzs- (pauchal) biztosítást és egyéb ingóságot, a **legolcsóbb és legelőnyösebb** díjtételek mellett elfogadtatnak; a biztosítási intézmény ma már igen elterjedt ágazatát az **életbiztosítást** leghathatósabbban cultiválva, bátorkodom intézetem felette előnyös táblázatait és legolcsóbb díjtételeit ajánlani, ugyszintén a most már oly népszerű **balesetbiztosításokra** vonatkozólag is, a midőn mindenki esekély díjizetés mellett, bekövetkező balesetek ellen, családjáról gondoskodhat.

Ezentul is mint eddig, főtörekvésem igen tisztelt vevőim legpontosabb és legjutányosabb kiszolgálása iránt fog irányulni; az eddig irántam tanusított jóakaratu támogatást megköszönve, vagyok

teljes tisztelettel **KOHN ALBERT fakeskedő**

és a triesti ált. bizt. társ. (Assicurazioni Generali) görmörmegei főügynöke